

Predmet C-244/06

Dynamic Medien Vertriebs GmbH protiv Avides Media AG

(Upućivanje na prethodnu odluku od Landgericht Koblenz)

(Slobodno kretanje dobara - članak 28. EC-a - Mjere koje imaju istovrsni učinak - Direktiva 2000/31/EC - Nacionalna pravila koja zabranjuju prodaju poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu ispitani i klasificirani od strane nadležnog tijela u svrhu zaštite djece i koji ne nose oznaku tog tijela koja bi naznačila dob od koje se mogu gledati - Mediji za pohranu slika uvezeni iz druge države članice koji su ispitani i klasificirani od strane nadležne vlasti te države i nose oznaku dobne granice - Opravdanje - Zaštita djeteta - Načelo razmjernosti).

Sažetak presude

1. Slobodno kretanje dobara - Kvantitativne restrikcije - Mjere sa istovrsnim učinkom

(Članak 28. EZ-a)

Nacionalna pravila koja zabranjuju prodaju i prijenos poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu ispitani i klasificirani od strane nadležnog tijela ili od strane nacionalnog dobrovoljnim prinosima osnovanog samoupravnog tijela u svrhu zaštite mladih osoba i koji ne nose oznaku tog tijela koja bi naznačila dob od koje se mogu gledati, ne predstavlja prodajni aranžman koji može spriječiti trgovinu unutar Zajednice bilo izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, već mjeru sa istovrsnim učinkom kvantitativnim restrikcijama u smislu članka 28. EZ-a, te je u načelu nespojivo sa obvezama koje proizlaze iz te odredbe.

Međutim ta pravila mogu biti kompatibilna sa tom odredbom pod uvjetom da ne idu iznad onog što je potrebno da se postigne cilj zaštite djece kojem teže zainteresirane države članice, kao što će biti slučaj tamo gdje pravila ne isključuju sve oblike stavljanja na tržište neprovjerenih medija za pohranu slika, te tamo gdje je dopustivo uvoziti i prodavati takve

medije za pohranu slika odraslima, istovremeno osiguravajući da djeca nemaju pristup istima. Moglo bi biti drugačije samo ako postupak za ispitivanje, klasifikaciju i označavanje medija za pohranu slika ustanovljen tim pravilima, nije lako dostupan ili ne može biti dovršen u razumnom vremenu ili da se odluka o odbijanju ne može pobijati pred sudovima (vidjeti točke 29, 32, 35, 42, 47-48, provedbeni dio).

PRESUDA SUDA (Treće vijeće) od 14. veljače 2008. (*)

(Slobodno kretanje dobara - članak 28. EZ-a - Mjere koje imaju istovrsni učinak - Direktiva 2000/31/EZ - Nacionalna pravila koja zabranjuju prodaju poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu ispitani i klasificirani od strane nadležnog tijela u svrhu zaštite djece i koji ne nose oznaku tog tijela koja bi naznačila dob od koje se mogu gledati - Mediji za pohranu slika uvezeni iz druge države članice koji su ispitani i klasificirani od strane nadležne vlasti te države i nose oznaku dobne granice - Opravdanje - Zaštita djeteta - Načelo razmjernosti).

U predmetu C-244/06, UPUĆIVANJE na prethodnu odluku prema članku 234. EZ-a od strane Landgericht Koblenz (Njemačka), odlukom od 25. travnja 2006., koja je zaprimljena na sudu 31. svibnja 2006., u postupku **Dynamic Medien Vertriebs GmbH protiv Avides Media AG**,

SUD (treće vijeće), donosi slijedeću

Presudu

1. Zahtjev za prethodnim tumačenjem odnosi se na tumačenje članka 28. i 30. EZ-a i Direktive 2000/31/EC Evropskog Parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva, posebice usluga elektronske trgovine, u Internet trgovini ("Direktiva o elektronskoj trgovini") (OJ 2000, L 178, str. 1.).
2. Do zahtjeva je došlo tijekom postupka između dvaju trgovačkih društava osnovanih prema njemačkom pravu Dynamic Medien Vertriebs GmbH ("Dynamic Medien") i Avides Media AG ("Avides Media"), u pogledu prodaje poštanskom narudžbom od strane Avides Media u Njemačkoj, putem interneta, medija za pohranjivanje slika iz

Ujedinjenog Kraljevstva, koji nisu ispitani i klasificirani od strane višeg regionalnog tijela ili od strane nacionalnog dobrovoljnim prinosima osnovanog samoupravnog tijela, u svrhu zaštite mladih osoba i koji ne nose bilo koju oznaku takvog tijela ili organa, koja bi naznačila dob od koje se takvi mediji za pohranu slika mogu gledati.

Pravni Okvir

Pravo Zajednice

3. Prema članku 1(1) iste, Direktiva 2000/31 želi pridonijeti pravilnom funkcioniranju internet trgovine osiguravanjem slobodnog kretanja usluga informacijskog društva između država članica.
4. Članak 2(h) Direktive 2000/31 definira koncept "usklađenog područja" kao zahtjev propisan u pravnim sustavima država članica, primjenjiv na pružatelje usluga informacijskog društva ili usluge informacijskog društva, bez obzira na to da li su općenite prirode ili su posebno osmišljene za njih.
5. Članak 2(h)(ii) navodi da usklađeno područje ne obuhvaća zahtjeve kao što su oni primjenjivi na dobra kao takva ili zahtjeve primjenjive na isporuku dobara. U pogledu zahtjeva koji se odnose na dobra, uvodna odredba (21) u preambuli Direktive 2000/31 spominje sigurnosne standarde, obveze označavanja, te odgovornost za dobra.
6. Članak 3(2) Direktive 2000/31 propisuje da države članice ne smiju zbog razloga koji potpadaju pod usklađeno područje, ograničiti slobodu pružanja usluga informacijskog društva iz druge države članice. Međutim, članak 3(4) navodi da država članica pod određenim uvjetima smije, u pogledu pružene usluge informacijskog društva, poduzeti potrebne mjere zbog razloga kao što je javna politika, posebno zaštita mladih osoba i zaštita javnog zdravlja i potrošača.
7. Direktiva 97/7/EZ Evropskog Parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošača u pogledu ugovora na daljinu (OJ 1997, L 144, str. 19.), člankom 1. teži uskladiti odredbe primjenjive u državama članicama, koje se odnose na ugovore na daljinu između potrošača i dobavljača.
8. Stavak 1(4) Zakona o zaštiti mladih osoba (Jugendschutzgesetz) od 23. srpnja 2002. (BGBl. 2002 I, str. 2730), definira prodaju poštanskom narudžbom kao "bilo koju transakciju za razmatranje provedenu putem naručivanja i slanja proizvoda poštanskim ili elektronskim sredstvima, bez osobne veze između dobavljača i kupca ili bez

tehničkih ili drugih zaštita kojim bi se osiguralo da proizvod nije dopremljen djeci ili adolescentima."

9. Stavak 12(1) Zakona o zaštiti mladih osoba propisuje da su presnimljene video kazete i drugi mediji za pohranu slika programirani sa filmovima ili igrama koje se reproduciraju ili igraju na ekranu (nosačima slika), mogu učiniti javno dostupnima djetetu ili adolescentu, samo ako su programi odobreni za dobni raspon te osobe i označeni od strane najviše vlasti te Zemlje ili dobrovoljnim prinosima osnovanog samoupravnog tijela, prema postupku opisanom u stavku 14(6) tog Zakona ili ako je riječ o informacijskim programima, te programima za edukaciju ili obuku koje su dobavljači označili kao "informacijske programe" ili "edukacijske programe".
10. Stavak 12(3) Zakona propisuje da "mediji za pohranu slika koji nisu označeni ili su označeni "neprikladnim za mlade osobe" prema stavku 14(2) od strane najviše vlasti te Zemlje ili dobrovoljnim prinosima osnovanog samoupravnog tijela, prema postupku opisanom u stavku 14(6) ili koji dobavljači nisu označili u skladu sa stavkom 14(7), ne smiju:
 1. Biti nuđeni, prenošeni ili na drugi način učinjeni dostupnima djetetu ili adolescentu
 2. Biti nuđeni ili prenošeni u prodaju na malo izvan komercijalnih prostorija, u kioscima ili u drugim prodajnim prostorima u koje potrošači obično ne ulaze ili putem poštanske narudžbe."

Spor u glavnom postupku i pitanja upućena radi prethodnog tumačenja

11. Avides Media prodaje audio i video medije poštanskom narudžbom putem njegove internet lokacije i elektronske trgovinske platforme.
12. Spor u glavnom postupku odnosi se na uvoz od strane tog društva japanskog crtića nazvanog "Animes" u formatu DVD-a ili video kazete iz Ujedinjenog Kraljevstva u Njemačku. Crtići su pregledani prije uvoza od strane britanskog odbora za filmsku klasifikaciju ("BBFC"). Potonji je provjerio publiku kojoj je namijenjen medij za pohranu slike, primjenom odredbi koje se odnose na zaštitu mladih osoba koje su na snazi u Ujedinjenom Kraljevstvu, te ih je klasificirao u kategoriju "prikladno samo za 15 godina i više". Mediji za pohranu slika nose BBFC oznaku na kojoj se navodi da se mogu gledati samo od strane adolescenta starog 15 godina ili starijeg.

13. Dynamic Medien, konkurent Avides Media, pokrenuo je postupak radi donošenja privremene mjere pred Langericht Koblenz (Regionalni sud) Koblenz (Njemačka) radi zabrane Avides Mediji da prodaje takve medije za pohranu slika poštanskom narudžbom. Dynamic Medien navodi da Zakon o zaštiti mladih osoba zabranjuje prodaju poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu provjereni u Njemačkoj u skladu sa tim Zakonom, te koji nemaju oznaku dobne granice koja odgovara odluci o klasifikaciji višeg regionalnog tijela ili nacionalnog dobrovoljnim prinosima osnovanog samoupravnog tijela ("nadležno tijelo").
14. Odlukom od 8. lipnja 2004. Landgericht Koblenz našao je da je prodaja poštanskom narudžbom medija za pohrane slika koje nose samo oznaku dobne granice od BBFC-a protivna odredbama Zakona o zaštiti mladih osoba, te predstavlja netržišno ponašanje. Dana 21. prosinca 2004. Oberlandesgericht (Viši Regionalni Sud) Koblenz, odlučujući po prijedlogu za privremenom mjerom, potvrdio je tu odluku.
15. Landgericht Koblenz, koji je bio pozvan da odlučuje o biti spora, nesiguran da li je zabrana propisana Zakonom o zaštiti mladih osoba u skladu sa odredbama članka 28. EZ-a i Direktive 2000/31, odlučio je zastati u postupku i uputiti slijedeća pitanja Sudu radi prethodnog tumačenja:

"(1) Da li načelo slobodnog kretanja dobara u smislu članka 28. EZ-a isključuje odredbe njemačkog prava koje zabranjuje prodaju poštanskom narudžbom medija za pohranu slike (DVD-ovi, video) koji nisu označeni kao da su provjereni u Njemačkoj u pogledu njihove prikladnosti za mlade osobe?

(2) Točnije: da li zabrana prodaje poštanskom narudžbom takvih medija za pohranu slike predstavlja mjeru koja ima istovrsni učinak u smislu članka 28. EZ-a?

(3) Ako je tako: Da li je takva zabrana opravdana prema članku 30. EZ-a, imajući u vidu Direktivu 2000/31, čak i ako je medij za pohranu slike bio provjeren u pogledu njegove prikladnosti za mlade osobe od strane druge države članice... te je prema istom označen ili da li takva provjera od strane druge države članice.... predstavlja manje stroga sredstva za potrebe te odredbe?"

Pitanja upućena na prethodno tumačenje

Prethodna zapažanja

16. Svojim pitanjima, koja je potrebno zajedno ispitati, sud koji je uputio predmet pita da li načelo slobodnog kretanja dobara u smislu značenja članaka 28. do 30. EZ-a, s tim da se potonji članak tamo gdje je to prikladno čita u vezi sa odredbama Direktive 2000/31, isključuje primjenu nacionalnih pravila, kao što su ona o kojima se radi u glavnom postupku, koja zabranjuju prodaju i prijenos poštanskom narudžbom medija za pohranu slike koji nisu provjereni ili klasificirani od strane nadležnog tijela radi zaštite mladih osoba, te koji ne nose oznaku tog tijela, kojom bi se naznačila dob od koje se isti medij smije gledati.
17. Što se tiče nacionalnog pravnog konteksta koji daje osnov zahtjevu za prethodnom odlukom, njemačka vlada navodi da zabrana prodaja poštanskom narudžbom neprovjerenih medija za pohranu slike, nije apsolutna. U stvari, ta vrsta prodaje je u skladu sa nacionalnim pravom kada je osigurano da je narudžbu napravila odrasla osoba, te da je učinkovitim sredstvima spriječena isporuka predmetnih dobara djeci ili adolescentima.
18. U tom kontekstu, proizlazi pitanje u pogledu definicije koncepta prodaja poštanskom narudžbom u nacionalnom pravu. Iz predmetnog spisa je jasno da je koncept definiran stavkom 1(4) Zakona o zaštiti mladih osoba, kao "bilo koja transakcija za razmatranje, provedena putem naručivanja i slanja proizvoda poštanskim ili elektronskim sredstvima, bez osobne veze između dobavljača i kupca ili bez tehničkih ili drugih zaštita kojim bi se osiguralo da proizvod nije dopremljen djeci ili adolescentima."
19. Međutim, nije na Sudu, u kontekstu upućivanja radi prethodne odluke, da donosi presudu o tumačenju odredbi nacionalnog prava ili da odlučuje da li je točno tumačenje tih odredbi koje daje nacionalni sud (vidjeti u tom smislu predmet *C-58/98 Corsten* (2000) ECR I-7919, stavak 24.). Sud mora voditi računa, sukladno podjeli nadležnosti između sudova Zajednice i nacionalnih sudova, o stvarnom i zakonodavnom kontekstu, kako je opisan u rješenju kojim se predmet upućuje Sudu, u kojem su utvrđena pitanja koja mu se postavljaju (vidjeti predmet *C-475/99 Ambulanz Gockner* (2001) ECR I-8089, stavak 10.; predmet *C-136/03 Dorr i Unal* (2005) ECR I-4759, stavak 46; i predmet *C-419/04 Conseil general de la Vienne* (2006) ECR I-5645, stavak 24.).
20. U takvim okolnostima, primjereno je odgovoriti na zahtjev za prethodnom odlukom, polazeći od premise, koju je zauzeo i sud koji je uputio predmet, da pravila o kojima je

riječ u glavnom postupku zabranjuju bilo kakvu prodaju poštanskom narudžbom medija za pohranu slike koji nisu provjereni i klasificirani od strane nadležnog tijela radi zaštite mladih osoba i koje ne nose oznaku tog tijela kojom bi se naznačila dob od koje se isti medij smije gledati.

21. Nadalje, očigledno je, u svjetlu dokaza u predmetnom spisu, da se pravila o kojima je riječ u glavnom postupku primjenjuju ne samo na dobavljače osnovane na teritoriju Savezne Republike Njemačke, već i na dobavljače čija su registrirana sjedišta u drugim državama članicama.
22. U pogledu prava Zajednice primjenjivog u okolnostima kao što su one u glavnom postupku, određeni aspekti koji se odnose na prodaju medija za pohranu slike poštanskom narudžbom, mogu ulaziti u opseg Direktive 2000/31. Međutim, kao što je jasno iz članka 2(h)(ii) istog, ta direktiva ne uređuje zahtjeve primjenjive na dobra kao takva. Isto vrijedi za Direktivu 97/7.
23. S obzirom da nacionalna pravila koja se odnose na zaštitu mladih osoba nisu bila usklađena na razini Zajednice u vrijeme prodaje dobara poštanskom narudžbom, pravila o kojima je riječ u glavnom postupku moraju se ocijeniti upućivanjem na članke 28. do 30. EZ-a.

Postojanje ograničenja slobodnog kretanja dobara

24. Avides Media, Vlada Ujedinjenog Kraljevstva i Komisija Evropske Zajednice, zauzimaju stav da pravila o kojima je riječ u glavnom postupku predstavljaju mjeru sa istovrsnim učinkom kvantitativnim ograničenjima, koja su zabranjena, u načelu člankom 28. EZ-a. Prema Vladi Ujedinjenog Kraljevstva i Komisiji, taj režim je međutim opravdan, na osnovama koje se odnose na zaštitu mladih osoba.
25. Dynamic Medien, Njemačka Vlada i Irska, navode da se pravila o kojima je riječ u glavnom postupku odnose na prodajne aranžmane u smislu značenja presude u zajedničkom predmetu C-267/91 i C-268/91 *Keck i Mithouard* (1993.) ECR I-6097. Budući da su primjenjiva jednako na uvozne proizvode kao i na nacionalne, te utječu na stavljanje na tržište tih dvaju vrsta proizvoda na jednak način kako pravno tako i stvarno, ne potpadaju pod zabranu propisanu člankom 28. EZ-a.
26. Prema ustanovljenoj sudskoj praksi, sva trgovinska pravila koja su države članice propisale, a koja mogu dovesti do sprečavanja trgovine unutar Zajednice, bilo izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, treba smatrati mjerama koje imaju istovrsni

- učinak kvantitativnim restrikcijama, te su po toj osnovi zabranjene člankom 28. EZ-a (vidjeti između ostalih predmet C-8/74 *Dassonville* (1974.) ECR 837, stavak 5, predmet C-420/01 *Komisija protiv Italije* (2003.) ECR I-6445, stavak 25, te predmet C-143/06 *Ludwigs-Apotheke* (2007.) ECR-0000, stavak 26.
27. Čak ako namjera mjere nije da uređuje trgovinu dobrima između država članica, determinirajući faktor je njezin učinak, stvarni ili potencijalni, na trgovinu unutar Zajednice. Uslijed tog faktora, u odsustvu usklađenja nacionalnog zakonodavstva, prepreke slobodnom kretanju dobara, koje su posljedica primjene, na dobra koja dolaze iz drugih država članica u kojima su zakonito proizvedena i stavljena na tržište, pravila koja propisuju zahtjeve koje takva dobra trebaju ispuniti, predstavljaju mjere s istovrsnim učinkom (kao što su one koje se odnose na odredište, oblik, veličinu, težinu, sastav, prikaz, oznaku ili pakiranje), čak ako se ta pravila primjenjuju jednako na sve proizvode, osim ako se njihova primjena može opravdati ciljem javnog interesa koji ima prednost pred zahtjevima slobodnog kretanja dobara (vidjeti u tom smislu predmet C-120/78 *Rewe-Zentral* ("*Cassis de Dijon*") (1979.) ECR 649, stavci 6, 14 i 15; predmet C-368/95 *Familiapress* (1997) ECR I-3689, stavak 8; te predmet C-322/01 *Deutscher Apothekerverband* (2003.) ECR I-14887, stavak 67.
28. U svojoj sudskoj praksi, Sud je također tretirao mjerama s istovrsnim učinkom, zabranjenim člankom 28. EC-a, nacionalne odredbe koje ovisno o dodatnim kontrolama čine proizvod zakonito proizvedenim i stavljenim na tržište u drugoj državi članici, osim u slučaju iznimaka koje propisuje ili dopušta pravo Zajednice (vidjeti između ostalih, predmet C-390/99 *Canal Satelite Digital* (2002) ECR I-607, stavak 36. i 37., te predmet C-14/02 *ATRAL* (2003) ECR I-4431, stavak 65.).
29. Nasuprot tome, primjena nacionalnih odredaba kojima se ograničavaju ili zabranjuju određeni prodajni aranžmani, na proizvode iz drugih država članica, nije takva da sprečava izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, trgovinu između država članica, radi usklađenja sudske prakse koja počinje predmetom *Dassonville*, pod uvjetom da se te odredbe primjenjuju na sve relevantne trgovce koji djeluju na nacionalnom teritoriju, te da utječu na jednak način stvarno i pravno, na stavljanje na tržište domaćih proizvoda i onih iz drugih država članica (vidjeti između ostalih predmet *Keck protiv Mithouard*, stavak 16, predmet C-292/92 *Hundermund i drugi* (1993) ECR I-6787, točka 21; i predmet C-434/04 *Ahokainen i Leppik* (2006) ECR I-9171, točka 19.). Pod uvjetom da su ti uvjeti ispunjeni, primjena takvih pravila na prodaju proizvoda iz drugih država članica koji ispunjavaju zahtjeve propisane od

strane te države, nije po svojoj prirodi takva da sprečava njihov pristup tržištu ili da ometa pristup više nego što ometa pristup domaćih proizvoda (vidjeti *Keck protiv Mithouarda*, točka 17.).

30. Slijedom toga, Sud je tretirao kao odredbe koje uređuju prodajne aranžmane u smislu presude *Keck protiv Mithouarda*, odredbe koje se odnose, posebice na broj marketinških metoda (vidjeti između ostalog, *Hundermund i drugi*, točke 21. i 22.; predmet C-254/98 *TK-Heimdienst* (2000) ECR I-151, točka 24.; te predmet C-441/04 *A-Punkt Schmuckhandel* (2006) ECR I-2093, točka 16.).
31. Iz točke 15. presude u predmetu C-391/92 *Komisija protiv Grčke* (1995) ECR I-1621, jasno je da pravila koja ograničavaju marketing proizvoda do određenih točaka prodaje i koji imaju učinak ograničavanja komercijalne slobode ekonomskih poduzetnika, bez utjecanja na stvarne karakteristike proizvoda o kojima je riječ, predstavljaju prodajne aranžmane za potrebe sudske prakse citirane u točki 29. ove presude. Stoga potreba prilagodbe proizvoda o kojima je riječ, pravilima koja su na snazi u državi članici u kojoj su stavljeni na tržište, sprečava da se gore navedeni zahtjevi tretiraju kao prodajni aranžmani (vidjeti *Canal Satellite Digital*, stavak 30). To je slučaj, između ostalog, u pogledu potrebe da se mijenja oznaka uvezenih proizvoda (vidjeti između ostalog predmet C-33/97 *Colim* (1999) ECR I-3175, stavak 37. i predmet C-416/00 *Morellato* (2003) ECR I-9343, stavci 29. i 30.).
32. U ovom predmetu, pravila o kojima je riječ u glavnom postupku ne predstavljaju prodajne aranžmane u smislu značenja sudske prakse koja proizlazi iz predmeta *Keck protiv Mithouarda*.
33. Ta pravila ne zabranjuju prodaju poštanskim nalogom medija za pohranu slika. Ona propisuju da medij za pohranu slika mora biti podložen nacionalnom postupku provjere i klasifikacije radi zaštite mladih osoba, kako bi se na taj način stavio na tržište, bez obzira da li je sličan postupak već proveden u državi članici iz koje su mediji za pohranu slike izvezeni. Nadalje, ta pravila propisuju uvjet koji mediji za pohranu slika moraju ispuniti, to jest onaj koji se odnosi na njihovo označavanje.
34. Takva pravila su odgovorna za to da je uvoz medija za pohranu slika iz države članice različite od Savezne Republike Njemačke, teži i skuplji, sa učinkom da može odgovoriti neke zainteresirane osobe od stavljanja na tržište takvog medija za pohranu slika u toj državi članici.
35. Slijedi da pravila o kojima se radi u glavnom postupku predstavljaju mjere s istovrsnim učinkom kvantitativnim ograničenjima u smislu značenja članka 28. EC-a,

što je u načelu nespojivo sa obvezama koje proizlaze iz tog članka, osim ako se ne može objektivno opravdati.

Moguće opravdanje pravila o kojima je riječ u glavnom postupku

36. Vlada Ujedinjenog Kraljevstva i Komisija zauzimaju stav da su pravila o kojima je riječ u glavnom postupku opravdana, sve dok su osmišljena da bi zaštitila mlade ljude. Taj cilj je posebno povezan sa javnim moralom i javnom politikom, koji su osnov za opravdanje priznato u članku 30. EC-a. Nadalje, Direktive 97/7 i 2000/31 izričito ovlašćuju nametanje ograničenja temeljem javnog interesa.
37. Dynamic Medien, njemačka vlada i Irska slažu se tim stajalištem ako se utvrdi da ta pravila ne potpadaju izvan zabrane propisane člankom 28. EZ-a. Njemačka vlada navodi da slijedi ciljeve javne politike, te osigurava da mladi ljudi budu sposobni razviti svoj smisao za osobnu odgovornost i društvenost. Nadalje, zaštita mladih ljudi je cilj koji je usko povezan sa osiguravanjem poštivanja ljudskog dostojanstva. Irska se također poziva na imperativni zahtjev zaštite potrošača priznat presudom u predmetu *Cassis de Dijon*.
38. Avides Media zauzima stav da su pravila o kojima se radi u glavnom postupku nerazmjerna sve dotle dok imaju učinak sistematskog zabranjivanja prodaje poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji ne nose oznake koje se traže, bez obzira da li su mediji za pohranu slika o kojima je riječ, bili provjereni u drugoj državi članici radi zaštite mladih ljudi. Dodatno, iznosi argument da njemačko pravo nije uspjelo omogućiti pojednostavljeni postupak u slučajevima gdje je takva provjera stvarno bila napravljena.
39. S tim u vezi, mora se prisjetiti da je zaštita prava djeteta priznata različitim međunarodnim instrumentima, na kojima su države članice surađivale ili su im pristupile, kao što je Međunarodna Konvencija o civilnim i političkim pravima, koju je usvojila Opća Skupština Ujedinjenih Naroda 19. prosinca 1966., te je stupila na snagu 23. ožujka 1976., te Konvencija o pravima djeteta koju je Opća Skupština Ujedinjenih Naroda usvojila 20. studenog 1989., te je stupila na snagu 2. rujna 1990. Sud je već imao priliku istaknuti da su ti međunarodni instrumenti među onima koji se odnose na zaštitu ljudskih prava o kojima se vodilo računa u primjeni općih načela prava Zajednice (vidjeti između ostalog, predmet C-540/03 *Parlament protiv Vijeća* (2006.) ECR I-5769, stavak 37).

40. U ovom kontekstu, mora se voditi računa da prema članku 17. Konvencije o pravima djeteta, države potpisnice priznaju važnu ulogu koju obavljaju masovni mediji, te se od njih traži da osiguraju da dijete ima pristup informaciji i materijalu iz različitih nacionalnih i međunarodnih izvora, osobito onih koji imaju za cilj promicanje njegove ili njene društvene, duhovne i moralne dobrobiti, te fizičkog i duhovnog zdravlja. Članak 17(e) propisuje da te države trebaju ohrabriti razvitak primjerenih smjernica za zaštitu djeteta od informacija i materijala štetnih za njegovu ili njenu dobrobit.
41. Zaštita djeteta je također zajamčena u instrumentima sastavljenim u okviru poretka Evropske Unije, kao što je Povelja o temeljnim pravima Evropske Unije, proglašena 7. prosinca 2000. u Nici (OJ 2000 C 364, str. 1.) čiji članak 24(1) propisuje da djeca imaju pravo na takvu zaštitu i brigu kakva je potrebna za njihovu dobrobit (vidjeti u tom smislu, predmet *Parlament protiv Vijeća*, stavak 58.). Nadalje, pravo države članice da poduzme mjere potrebne zbog razloga koji se odnose na zaštitu mladih osoba, priznato je brojnim instrumentima prava Zajednice, kao što je Direktiva 2000/31.
42. Premda je zaštita djeteta legitiman interes koji u načelu opravdava ograničenje osnovnih sloboda zajamčenih EC Ugovorom, kao što je slobodno kretanje dobara (vidjeti analogijom predmet C-112/00 *Schindberger* (2003.) ECR I-5659, točka 74.), ostaje činjenica da takva ograničenja mogu biti opravdana samo ako su primjerena za osiguravanje postizanja cilja kojem se teži, te ne idu iznad onoga što je potrebno kako bi ga se postiglo (vidi u tom smislu predmet C-36/02 *Omega* (2004) ECR I-9609, stavak 36. i predmet C-438/05 *Federacija međunarodnih transportnih radnika i Sindikat finskih ribara* (2007.) ECR I-0000, točka 75.
43. Jasno je iz odluke kojom se predmet upućuje Sudu da su nacionalna pravila o kojima je riječ u glavnom postupku osmišljena kako bi zaštitila djecu od informacija i materijala štetnih za njihovu dobrobit.
44. S tim u vezi, nije prijeko potrebno da restriktivne mjere propisane od strane vlasti države članice kako bi se zaštitila prava djeteta, koje se spominju u stavcima 39. i 42. ove presude, odgovaraju konceptu koji dijele sve države članice u pogledu razine zaštite i detaljnih pravila koja se odnose na istu (vidjeti analogno predmet *Omega*, točka 37.). Kako se taj koncept može razlikovati od jedne do druge države članice, između ostalog i temeljem moralnih ili kulturnih pogleda, državama članicama mora se priznati da imaju konačnu diskrecijsku granicu.

45. Dok je istinito da je na državama članicama, u nedostatku usklađenja u Zajednici, da utvrde razinu na kojoj namjeravaju zaštititi interes o kojem se radi, ostaje činjenica da se diskrecija mora izvršavati u skladu sa obvezama koja proizlaze iz prava Zajednice.
46. Premda pravila o kojima je riječ u glavnom postupku odgovaraju razini zaštite djeteta koje je njemačko zakonodavstvo željelo osigurati na teritoriju Savezne Republike Njemačke, također je potrebno da mjere implementirane tim pravilima budu primjerene za osiguravanje tog cilja, te ne idu iznad onoga što je potrebno kako bi ga se postiglo.
47. Nema sumnje da zabrana prodaje i prijenosa poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu ispitani i klasificirani od strane nadležnog tijela u svrhu zaštite mladih osoba i koji ne nose oznaku tog tijela koja naznačuje dob od koje se mogu gledati, predstavlja prikladnu mjeru za zaštitu djece od informacija i materijala štetnih za njihovu dobrobit.
48. Što se tiče suštinskog opsega zabrane o kojoj je riječ, Zakon o zaštiti mladih osoba ne isključuje sve oblike stavljanja na tržište neprovjerenih medija za pohranu slika. Iz odluke kojom se predmet upućuje Sudu jasno je da je dopušteno uvesti i prodati takav medij za pohranu slika odraslima, putem distribucijskih kanala koji uključuju osobne kontakte između dobavljača i kupca, koji time osiguravaju da djeca nemaju pristup medijima za pohranu slika o kojima je riječ. U svjetlu tih faktora, čini se da pravila koja su pitanje u glavnom postupku ne idu iznad onog što je potrebno kako bi se postigao cilj kojem teže zainteresirane države članice.
49. U pogledu postupka provjere ustanovljenog nacionalnim zakonodavstvom, kako bi se zaštitila djeca od informacija i materijala štetnih za njihovu dobrobit, sama činjenica da je država članica izabrala sustav zaštite koji se razlikuje od onog usvojenog od druge države članice, ne može utjecati na ocjenu razmjernosti nacionalnih odredbi koje su ozakonjene na taj način. Te se odredbe moraju ocjenjivati isključivo sagledavanjem cilja koji se želi postići, te razine zaštite koju država članica o kojoj je riječ namjerava osigurati (vidjeti analogno, predmet C-124/97 *Lääräand Others* (1999) ECR I-6067, točka 36., te *Omega*, točka 38.
50. Međutim, takav postupak provjere mora biti lako dostupan, da se može dovršiti u razumnom roku, te ako dovodi do odbijanja, mora postojati mogućnost pobijanja takve odluke o odbijanju pred sudovima (vidjeti u tom smislu predmet C-344/90, *Komisija protiv Francuske*, (1992.) ECR I-4719, točak 9, te predmet C-95/01 *Greenham i Abel* (2004.) ECR I-1333, točak 35.).

51. U ovom predmetu iz očitovanja koje je Sudu podnijela njemačka vlada proizlazi da postupak ispitivanja, klasifikacije, te označavanja medija za pohranu slike, koji je ustanovljen pravilima o kojima se radi u glavnom postupku, ispunjava uvjete utvrđene u prethodnom stavku. Međutim, nacionalni sud pred kojim je postupak pokrenut i koji mora preuzeti odgovornost za predstojeću sudsku odluku, mora ocijeniti da li je to ovdje slučaj.
52. Imajući u vidu sva prethodna razmatranja, odgovor na upućena pitanja mora biti da članak 28. EZ-a ne isključuje nacionalna pravila, kao što su ona o kojima je riječ u glavnom postupku, koja zabranjuju prodaju i prijenos poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu ispitani i klasificirani od strane nadležnog tijela u svrhu zaštite mladih osoba i koji ne nose oznaku tog tijela, koja naznačuje dob od koje se isti mogu gledati, osim ako postupak provjere, klasifikacije i označavanja medija za pohranu slika koji je ustanovljen tim pravilima nije lako dostupan ili se ne može dovršiti u razumnom roku ili ako se odluka odbijanju ne može pobijati pred sudovima.

Troškovi

53. S obzirom da je ovaj postupak za stranke glavnog postupka, korak u radnjama koje teku pred nacionalnim sudom, odluka o trošku je pitanje za taj sud. Troškovi nastali podnošenjem očitovanja Sudu, koji su različiti od troškova tih stranaka, nisu nadoknadiivi.

Na tim osnovama, Sud (treće vijeće) ovime presuđuje:

Članak 28. EC-a ne isključuje nacionalna pravila, kao što su ona u glavnom postupku, koja zabranjuju prodaju poštanskom narudžbom medija za pohranu slika koji nisu ispitani i klasificirani od strane više regionalne vlasti ili od strane nacionalnog dobrovoljnim prinosima osnovanog samoupravnog tijela u svrhu zaštite mladih osoba i koji ne nose oznaku te vlasti ili tog tijela, koja naznačuje dob od koje se mogu gledati, osim ako postupak provjere, klasifikacije i označavanja medija za pohranu slika koji je ustanovljen tim pravilima nije lako dostupan ili se ne može dovršiti u razumnom roku ili ako se odluka odbijanju ne može pobijati pred sudovima.

(Potpisi)